

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře
Myslíkova 171/31
110 00 Praha 1
www.updi.cz

sp. zn. RVP001/20

č. j. UPDI-0567/21/MT
Praha 19.2.2021

Soudní dvůr Evropské unie
Rue du Fort Niedergrünewald
L-2925 Luxemburg
prostřednictvím aplikace e-Curia

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Předkládací soud - Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře, se sídlem Myslíkova 171/31, 110 00 Praha 1, Česká republika, e-mail: podatelna@updi.cz (dále jen Úřad), jehož jménem jedná předseda Ing. Pavel Kodym, telefon 00420 602 110 093, e-mail kodym@updi.cz, předkládá Soudnímu dvoru Evropské unie dle čl. 267 Smlouvy o fungování Evropské unie tyto předběžné otázky:

- 1) Jsou nosiče informací, které obsahují informace pro cestující v listinné podobě a jsou umístěné v prostorách železničních stanic, zařízeními služeb ve smyslu čl. 3 odst. 11 směrnice 2012/34?**
- 2) Je směrnice 2012/34 dle čl. 288 Smlouvy o fungování Evropské unie závazná pro České dráhy, a. s., jako pro stát v širším smyslu? Mohou se jednotlivci dovolávat přímého účinku odchýlně transponované či netransponované směrnice vůči Českým drahám, a. s.?**

Účastníci řízení

Navrhovatel: RegioJet, a. s., IČO 283 33 187, se sídlem náměstí Svobody 86/17, Brno-město, 602 00 Brno, zastoupený JUDr. Ondřejem Doležalem, advokátem, č. osvědčení ČAK 10844 se sídlem Koliště 1912/13, 602 00 Brno, Česká republika, office@dolezalpartners.com, +420 543 217 520 (dále jen RegioJet)

Odpuřce: České dráhy, a. s., IČO 709 94 226, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222, 110 15 Praha 1, Česká republika, KPPsek@gr.cd.cz, +420 972 232 203 (dále jen České dráhy)

I. Oprávnění Úřadu k podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

1. Úřad odůvodnil svoji legitimaci k pokládání předběžných otázek Soudnímu dvoru Evropské unie (dále též SDEU) v probíhajícím řízení u Soudního dvora Evropské unie, sp. zn. C-453/20 – CityRail. V tomto řízení dochází k posouzení soudní povahy funkcí Úřadu. Úřad na svá podání v tomto řízení odkazuje.
2. Úřad dále odkazuje na rozsudek SDEU ze dne 22. listopadu 2012, Westbahn Management, C 136/11, EU:C:2012:740, body 26 až 31, dle kterého je Schienen-Control Kommission, rakouský regulační subjekt zřízen taktéž dle čl. 55 směrnice 2012/34, též soudem dle čl. 267 SFEU.

II. Předmět sporu a rozhodné skutečnosti

3. RegioJet, který je železničním podnikem ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2012/34, podal dne 16. října 2020 žádost o postup podle § 23d odst. 4 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, v níž navrhoval uložit Českým drahám, jako provozovateli zařízení služeb, povinnost uzavřít s RegioJetem smlouvu umožňující poskytnutí služeb nosičů informačních systémů na vlakových nádražích Brno – Židenice a Bílovice nad Svitavou. České dráhy jsou současně i železničním podnikem ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2012/34 provozujícím cca 85 % osobní dopravy v České republice a konkurentem RegioJetu.
4. Dle § 23d odst. 4 zákona o dráhách *„Úřad na žádost toho, komu provozovatel zařízení služeb poskytnutí těchto služeb zcela nebo zčásti odepřel v rozporu s tímto zákonem, uloží provozovateli zařízení služeb uzavřít s žadatelem smlouvu umožňující tyto služby poskytnout alespoň v omezeném rozsahu nebo v jiném než požadovaném čase. Žádost lze podat ve lhůtě 30 dnů ode dne, v němž bylo poskytnutí služeb odepřeno.“*
5. Úřad dne 23. října 2020 oznámil pod č. j. UPDI-3809/20/UM zahájení sporného řízení sp. zn. ŘVP001/20 dle § 23d odst. 4 zákona o dráhách s RegioJetem (navrhovatel) a Českými drahami (odpůrce).
6. RegioJet se dožaduje přístupu k nosičům informací, které obsahují informace pro cestující v listinné podobě. Jde o stojany, klaprámy, vitríny a nástěnky (dále jen nosiče) ve vlastnictví Českých drah, které se nacházejí v prostorech železničních stanic ve vlastnictví provozovatelky dráhy, státní organizace Správy železnic. RegioJet nosiče označuje za zařízení služeb ve smyslu čl. 3 odst. 11 směrnice 2012/34 jako nosiče informačních systémů pro cestující. Dle § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 76/2017 Sb. o obsahu a rozsahu služeb poskytovaných dopravci provozovatelem dráhy a provozovatelem zařízení služeb, jsou provozními součástmi železniční stanice (zařízení služeb) *„informační systémy pro cestující o příjezdu a odjezdu vlaků,*

výlukách, službách dopravců a dalších dopravních spojeních v rámci integrovaných dopravních systémů.“

7. České dráhy mají s provozovatelem dráhy Správou železnic uzavřenu Smlouvu o právní úpravě nosičů informačních systémů ze dne 24. 6. 2016 na umístění cca 7000 nosičů prakticky ve všech stanicích v České republice. Protislužbou za umístění je věcné plnění, tj. umožnit Správě železnic použití některých z těchto nosičů. Správa železnic je buď používá k vlastní komerční inzerci (např. nábor zaměstnanců), nebo poskytování informací cestujícím. Zveřejňuje na nich například mapy sítě, traťové jízdní řády (obsahující vlaky všech dopravců, většinu z nich však provozují České dráhy), nebo pokyny pro cestující.
8. Dopravci mohou požádat Správu železnic o souhlas s umístěním svých vlastních nosičů ve stanicích. Provozovatel dráhy žádným dopravcům kromě Českých drah umístění nosičů za úhradu formou věcného plnění neumožňuje a za umístění vyžaduje finanční úhradu.
9. RegioJet se odlišnými podmínkami pro umístění nosičů cítí poškozen. Navíc plochy pro umístění nosičů ve stanicích jsou omezené, účinek poskytování informace závisí na konkrétní poloze nosiče s ohledem na pohyb cestujících. RegioJet se domáhá srovnatelných podmínek pro všechny dopravce.
10. Úřad na dotčených železničních stanicích provedl dle § 58 zákona o dráhách státní dozor. V kontrolním protokolu ze dne 22. prosince 2020, č. j. UPDI-4427/20/UM, dospěl k závěru, že České dráhy provozují v dotčených železničních stanicích nosiče poskytující informace pro cestující o příjezdu vlaků, výlukách službách dopravců a dalších dopravních spojeních v rámci integrovaných dopravních systémů konkrétně provozní součásti železniční stanice podle § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 76/2017 Sb.
11. České dráhy zpochybňují tento závěr námitkami ze dne 5. ledna 2021, č. j. 2462/2020-O25. Argumentují definicí zařízení služeb v čl. 3 odst. 11 směrnice 2012/34 a v § 2 odst. 9 zákona o dráhách. Dle jejich vyjádření je podstatný projev vůle provozovatele zařízení, který rozhodne, zda takové zařízení má sloužit pro poskytování služeb. Dále poukazují na definici pojmu „informační systém“, kterým se dle Českých drah vždy rozumí „*IT elektronický systém zpracovávající určitá data, jehož jednotlivé komponenty, právě proto, že jde o systém, jsou ve vzájemné interakci v reálném čase*“.
12. Úřad se ve vyřízení námitek č. j. UPDI-0314/21/KE přiklonil k závěru, že České dráhy určily nosiče jako zařízení služeb svým rozhodnutím na nich poskytovat informace dle § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 76/2017 Sb. Pojem „*informační systém*“ Úřad vyložil s ohledem na § 73 odst. 4 věty druhé vyhlášky č. 173/1995 Sb., který upravuje podobu informačních systémů pro

veřejnost, „*předvídané omezení drážní dopravy se oznamuje vývěskami umístěnými ve stanicích...*“. Z toho dle Úřadu vyplývá, že podzákoné předpisy zahrnují mezi informační systémy i vývěsky umístěné ve stanicích, tedy i nosiče, o kterých se vede spor. Je však nutno vzít v úvahu definici v § 2 odst. 9 zákona o dráhách, která na rozdíl od vyhlášek dává provozovateli prostor k určení, co mezi zařízení služeb zahrne (viz bod 29).

13. Nyní Úřad rozhoduje o návrhu RegioJetu v řízení sp. zn. ŘVP001/20 o uložení povinnosti Českým drahám uzavřít smlouvu s RegioJetem na poskytování zařízení služeb (nosičů). České dráhy odmítají názor Úřadu, že nosiče představují zařízení služeb. Úřad takto rozhodl již v minulosti v obdobné věci pod sp. zn. STD006/19. Tehdy ještě byla v zákoně o dráhách jiná definice zařízení služeb (viz body 29 a 30) jednoznačně svědčící v neprospěch Českých drah. Přesto České dráhy podaly proti rozhodnutí Úřadu žalobu. Podání této žaloby navíc České dráhy považují za důvod k tomu, že nebudou rozhodnutí Úřadu respektovat.
14. Úřad se vzhledem k nejasnému výkladu rozhodl řízení sp. zn. ŘVP001/20 usnesením ze dne 19. 2. 2021, č. j. UPDI-0565/21/ND přerušit, a požádat dle čl. 267 Soudní dvůr Evropské unie o rozhodnutí o nadepsaných předběžných otázkách.

III. Odůvodnění a předpisy k jednotlivým otázkám

K otázce č. 1.

15. Posouzení předběžné otázky, zda jsou nosiče zařízeními služeb, je zcela zásadní pro rozhodnutí ve věci samé. Tato otázka se týká výkladu unijního práva, neboť pojem zařízení služeb je harmonizován v čl. 3 odst. 11 směrnice 2012/34 a měl by být vykládán všemi členskými státy obdobně. S ohledem na to, že jednotliví účastníci železničního trhu se při výkladu tohoto pojmu značně rozcházejí a je předmětem i probíhajícího soudního řízení, považuje Úřad za žádoucí požádat Soudní dvůr o jednotný výklad v této věci.
16. Spory se vedou zejména o pojem „*informační systém*“ uvedený v české vyhlášce. Jedná se o transpozici přílohy II bodu 2 písm. a) směrnice 2012/34, dle kterého je zařízením služeb i „*zařízení pro zobrazení cestovních informací*“. Slovní spojení „*zařízení pro zobrazení*“ je možné vykládat různě široce, lze však též odkázat na francouzskou verzi směrnice, která užívá pojem *affichage*, který se dá přeložit právě jako vývěska, plakát či nástěnka.

17. Rovněž teleologickým výkladem lze dospět k závěru, že účelem směrnice je, aby zařízením služeb bylo jakékoliv zařízení pro zobrazení cestovních informací, nezávisle na tom, zda je takové zařízení elektronické či ne.
18. Dále čl. 7, 8 a přílohy II. nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 ze dne 23. října 2007 o právech a povinnostech cestujících v železniční přepravě stanovují rozsah povinně poskytovaných informací železničním podnikem. Ne všechny informace se poskytují elektronicky, některé železniční stanice nejsou elektronickými systémy vybaveny. Jízdní řády, informace o výlukách, které mohou způsobit zpoždění a zrušení vlaku, podmínky pro přepravu včetně cenových se pak poskytují i formou vývěsky.
19. Úřad s ohledem na jazykový i teleologický výklad ustanovení přílohy II bodu 2 písm. a) směrnice 2012/34 zastává názor, že nosiče jsou zařízeními pro zobrazení cestovních informací a představují zařízení služeb ve smyslu čl. 3 odst. 11 směrnice 2012/34.
20. Spornost spočívá v tom, že nosiče mohou obsahovat i informace, které nejsou určeny výhradně pro potřeby přepravy cestujících. Může se jednat o náborové letáky pro zaměstnance, nabídky produktů jednotlivých dopravců, nebo takovou inzerci, která pak již hranici poskytování služeb přesahuje. České dráhy namítají, že změnou obsahu pak nelze měnit zařazení těchto nosičů mezi zařízení služeb. Dle názoru Úřadu i zařízení nevyužívaná k poskytování služeb byla zřízena, aby jejich poskytnutí umožnila. Proto by zařízeními služeb měla být, i když zde potřeba poskytovat informace cestujícím v danou chvíli není.
21. České dráhy dále namítají, že stejné nosiče umísťují do prostor železničních stanic i jiné společnosti než dopravci za účelem komerční inzerce. Ty Úřad nekvalifikuje jako zařízení služeb. Dle názoru Úřadu provozovatel dráhy může umístění takových nosičů dovolit pouze v případě dostatku prostor pro nosiče sloužící jako zařízení služeb k poskytování informací cestujícím. Nosiče s komerční inzercí pak nespádají do kompetencí regulačního subjektu, poplatky za jejich umístění nepodléhají cenové regulaci.
22. I elektronická informační zařízení se v praxi používají ke komerční inzerci, pokud to neomezí rozsah a kvalitu poskytnutí cestovních informací. Povinnost poskytnout nosiče jako zařízení služeb za podmínek stanovených směrnicí 2012/34 by měla být omezena na poskytování těch informací cestujícím, jejichž obsah vychází ze závazných předpisů. Provozovatel zařízení služeb by neměl být povinen poskytovat dopravcům nosiče k inzerci a propagaci.
23. Také bychom jako zařízení služeb mohli kvalifikovat prostor ve stanici pro umístění nosičů (např. plochy stěn, podlahové plochy). Tento výklad by neodpovídal definici v čl. 3 odst. 11 směrnice 2012/34.

24. S ohledem na to, že názor na výklad Úřadu není jednoznačný, žádá Úřad Soudní dvůr Evropské Unie, aby rozhodl o předběžné otázce, zda nosiče představují zařízení služeb.

Vnitrostátní předpisy k otázce č. 1:

25. V současnosti platná definice zařízení služeb je uvedena pod bodem 29.
26. Dle § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 76/2017 Sb. „*provozními součástmi železniční stanice jsou informační systémy pro cestující o příjezdu a odjezdu vlaků, výlukách, službách dopravců a dalších dopravních spojeních v rámci integrovaných dopravních systémů*“.
27. Ustanovení § 73 vyhlášky č. 173/1995 Sb. uvádí:

„§ 73 Informační systémy pro veřejnost

(1) Na veřejně přístupných místech ve stanicích a zastávkách musí být umístěny informace o předvídaných mimořádnostech v drážní dopravě a ve stanicích zabezpečujících prodej jízdenek také smluvní přepravní podmínky a tarif. Na dráze celostátní a dráze regionální v železničních stanicích, kde zastavují expresní vlaky a rychlíky osobní dopravy, se umístuje přehled řazení drážních vozidel v těchto vlacích.

*(4) Cestující musí být ve stanicích a na zastávkách informováni o předvídaných změnách v osobní dopravě, které nejsou uvedeny v jízdním řádu; ve stanicích a zastávkách vybavených obsluhovaným zvukovým nebo obrazovým informačním zařízením na dráze celostátní a dráze regionální musí být cestující informováni o zpoždění vlaku, je-li zpoždění 10 minut a větší, a to nejpozději v době příjezdu nebo odjezdu vlaku uvedeného v jízdním řádu. **Předvídané omezení drážní dopravy se oznamuje vývěskami umístěnými ve stanicích na přístupném místě nebo jiným vhodným způsobem.***“

K otázce č. 2

28. Dle čl. 288 SFEU je směrnice závazná pro každý stát, kterému je určena, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba formy a prostředků se ponechává vnitrostátním orgánům.
29. Od 15. ledna 2020 platí definice zařízení služeb dle § 2 odst. 9 zákona o drahách „*zařízením služeb se rozumí železniční stanice, zastávka, odstavné koleje, čerpací stanice a jiná technická zařízení, která jsou jejich provozovatelem zvláště určena k poskytování služeb bezprostředně*

souvisejících s provozováním drážní dopravy na dráze celostátní nebo regionální anebo na veřejně přístupné vlečce“.

30. Až do 14. ledna 2020 byla definice zařízení služeb v § 2 odst. 9 zákona o dráhách odlišná: „zařizováním služeb se rozumí železniční stanice, odstavné koleje, čerpací stanice a jiná technická zařízení, **kteřá slouží k poskytování služeb bezprostředně souvisejících s provozováním drážní dopravy na dráze celostátní nebo regionální anebo na veřejně přístupné vlečce“.** To bylo následně změněno zákonem č. 367/2019 Sb.
31. V zákonné definici zařízení služeb tedy došlo ke změně z materiálního na formalistický přístup. Zatímco dříve zákon za zařízení služeb označoval ta zařízení, která k tomuto účelu slouží, nyní musí být tato zařízení jako zařízení služeb jejich provozovatelem zvláště určena. Tato definice je odlišná od čl. 3 odst. 11 směrnice 2012/34, dle kterého se „zařizováním služeb rozumí zařízení včetně pozemku, budovy a vybavení, **kteřé bylo zřízeno, jako celek nebo zčásti, aby umožnilo poskytování jedné nebo více služeb uvedených v příloze II bodech 2 až 4“**, která rovněž dává přednost fakticitě. Dle názoru Úřadu zde došlo k nesprávné transpozici.
32. V tomto Úřad odkazuje na námítky Českých drah proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole ze dne 5. ledna 2021, č. j. 2462/2020-O25. V bodě 7 a 9 námitek uvádějí České dráhy následující:

„Podstatný je tedy projev vůle provozovatele zařízení, který rozhodne, že takové zařízení má sloužit pro poskytování služeb podle přílohy II. bodu 2 až 4 směrnice 2012/34, resp. k poskytování služeb bezprostředně souvisejících s provozováním drážní dopravy na dráze celostátní nebo regionální anebo na veřejně přístupné vlečce. Nepostačuje tedy, že zařízení poskytování takových služeb případně fyzicky umožňuje.“

„Nejde tedy jen o to, že některé zařízení poskytování služeb podle přílohy II. bodu 2 až 4 směrnice 2012/34 resp. podle § 2 odst. 9 ZoD umožňuje, ale musí být pro jeho zařazení pod zařízení služeb splněno i to, že takové zařízení je k poskytování takových služeb svým provozovatelem určeno.“

33. Směrnice přímým účinkem nicméně dopadají pouze na stát, nikoliv na osoby soukromého práva. Pokud je zákon k soukromoprávní osobě mírnější než směrnice, nelze se domáhat přímého účinku směrnice vůči soukromé osobě.
34. Otázkou nicméně zůstává, zda lze akciovou společnost České dráhy, která byla založena na základě zákona, jejímž jediným akcionářem je stát, který ji dle zákona nadále řídí, považovat za stát v širším smyslu. Pokud by akciová společnost České dráhy byla považována za stát, vztahoval by se na ni přímý účinek směrnic, a proto by musela dodržovat příslušná ustanovení směrnice přímo.

35. Tato otázka je zásadní pro posouzení toho, zda má Úřad v případě kladné odpovědi na první otázku posuzovat nosiče jako zařízení služeb s ohledem na definici v § 2 odst. 9 zákona o dráhách, nebo v čl. 3 odst. 11 směrnice 2012/34.
36. Úřad poukazuje na rozsudek Evropské soudního dvora ze dne 12. července 1990 ve věci A. Foster a další proti British Gas plc, C-188/89, bod 18 (dále jen „rozsudek ve věci Foster“): „*Na základě těchto vývodů Soudní dvůr postupně připustil, že se procesně způsobilé subjekty mohou dovolávat bezpodmínečných a dostatečně přesných ustanovení směrnice vůči organizacím nebo útvarům, které jsou podřízeny svrchované moci nebo dohledu státu nebo vůči těm, které disponují mimořádnými pravomocemi vymykajícími se těm, které vyplývají z pravidel uplatňovaných mezi soukromými osobami*“.
37. České dráhy byly založeny po předchozím souhlasu vlády České republiky na základě § 3 až 5 zákona č. 77/2002 Sb., o akciové společnosti České dráhy a státní organizaci Správa železniční dopravní cesty. Stát je jediným akcionářem společnosti, dle § 5 odst. 1 tohoto zákona jsou akcie Českých drah převoditelné pouze s předchozím souhlasem vlády. Dle § 12 odst. 2 zákona stát vykonává akcionářská práva skrze řídicí výbor, jehož členy jmenuje vláda. Řídicí výbor dle stanov společnosti plní rozsáhlé pravomoci valné hromady, včetně volby a odvolávání členů dozorčí rady. Dozorčí rada dle stanov volí a odvolává členy představenstva. Změnu stanov má ve své působnosti valná hromada, tudíž stát jakožto jediný akcionář skrze řídicí výbor.
38. Ze všech výše uvedených ustanovení zákona č. 77/2002 Sb. a stanov akciové společnosti České dráhy vyplývá, že **České dráhy jsou jednak podřízeny svrchované moci státu a také jsou podřízeny jeho dohledu**. Tím jsou splněny dvě ze tří podmínek bodu 18 výše citovaného rozsudku. Pro to, aby se jednotlivci mohli u Českých drah dovolávat ustanovení směrnice, stačí splnění jediné ze tří v rozsudku uvedených podmínek. Proto na základě rozsudku ESD ve věci Foster zastává Úřad názor, že má České dráhy považovat za stát v širším smyslu, který je dle čl. 288 SFEU vázán směrnicemi.
39. Pokud bude odpověď na otázku č. 1 kladná, pak bude bezpodmínečně a dostatečně přesně vyložena směrnice 2012/34, že nosiče jsou zařízeními služeb dle čl. 3 odst. 11 této směrnice. Není však jasné, zda Úřad může vůči Českým drahám přímo aplikovat tuto směrnici, nebo zda jsou České dráhy vázány jen vnitrostátní transpozicí. Úřad pokládá za nezbytné zodpovědět tuto předběžnou otázku, aby mohl posoudit, zda se může RegioJet vůči Českým drahám přímo dovolávat ustanovení směrnice 2012/34.

Vnitrostátní předpisy k otázce č. 2:

40. Akciová společnost České dráhy byla založena Českou republikou na základě § 3 až § 5 zákona č. 77/2002 Sb. Dle § 4 odst. 1 tohoto zákona byl k založení potřeba souhlas české vlády. Ten byl udělen usnesením vlády České republiky ze dne 3. dubna 2002 č. 343. České dráhy následně vznikly na základě § 6 odst. 1 zákona č. 77/2002 Sb. Jejich vznik byl vyhlášen ve sbírce zákonů č. 524/2002 Sb.
41. Dle § 5 odst. 1 zákona č. 77/2002 Sb. „*akcie jsou převoditelné pouze s předchozím souhlasem vlády*“.
42. Dle § 8 odst. 2 zákona č. 77/2002 Sb. „*akciová společnost České dráhy vystupuje v mezinárodní železniční přepravě podle mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána a které byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, jako národní železniční podnik České republiky*“.
43. Dle § 9 zákona č. 77/2002 Sb. „*stát jako akcionář dbá, aby akciová společnost České dráhy poskytovala přepravní služby, které jsou v souladu s jejím podnikatelským plánem a obchodním zájmem*“.
44. Dle § 12 odst. 1 zákona č. 77/2002 Sb. „*stát vykonává práva akcionáře v akciové společnosti České dráhy prostřednictvím řídicího výboru. Řídicí výbor tvoří tři vládou písemně pověřeni zaměstnanci ministerstva a po jednom vládou písemně pověřeném zaměstnanci Ministerstva financí, Ministerstva obrany, Ministerstva průmyslu a obchodu a Ministerstva pro místní rozvoj*“.
45. Dle § 12 odst. 3 zákona č. 77/2002 Sb. „*činnost řídicího výboru řídí jeho předseda, popřípadě místopředseda, které jmenuje a odvolává vláda*“.
46. Dle čl. 20 odst. 5 stanov akciové společnosti České dráhy „*je-li jediným akcionářem stát, vykonává působnost valné hromady prostřednictvím řídicího výboru*“.
47. Dle čl. 24 stanov akciové společnosti České dráhy do působnosti valné hromady (řídicího výboru) náleží zejména:
- a) **rozhodování o změně stanov**, nejde-li o změnu v důsledku zvýšení základního kapitálu pověřeným představenstvem nebo o změnu, ke které došlo na základě jiných právních skutečností,
 - b) **rozhodování o změně výše základního kapitálu a o pověření představenstva ke zvýšení základního kapitálu či o možnosti započtení peněžité pohledávky vůči společnosti proti pohledávce na splacení emisního kursu,**
 - c) **rozhodování o vydání dluhopisů v případech stanovených těmito stanovami nebo zákonem o obchodních korporacích,**
 - d) **volba a odvolávání členů dozorčí rady, s výjimkou členů dozorčí rady, které nevolí valná hromada,**

- e) *jmenování a odvolávání členů výboru pro audit,*
- f) *schválení řádné, mimořádné nebo konsolidované účetní závěrky a v případech, kdy její vyhotovení stanoví jiný právní předpis, i mezitímní účetní závěrky, rozhodnutí o rozdělení zisku nebo jiných vlastních zdrojů, nebo o úhradě ztráty a stanovení tantiém,*
- g) *rozhodování o odměňování členů výborů dozorčí rady,*
- h) *rozhodnutí o určení auditorské společnosti nebo statutárního auditora vykonávajícího auditorskou činnost vlastním jménem a na vlastní účet k provedení povinného auditu nebo ověření dalších dokumentů, pokud takovéto určení vyžadují právní předpisy,*
- i) *rozhodnutí o zrušení společnosti s likvidací, jmenování a odvolání likvidátora (likvidátorem může být jen osoba způsobilá být členem statutárního orgánu), včetně určení výše jeho odměny, schválení návrhu rozdělení likvidačního zůstatku,*
- j) *rozhodování o zřizování fondů společnosti a stanovení pravidel jejich tvorby a čerpání,*
- k) *rozhodnutí o přeměně společnosti,*
- l) *schválení převodu nebo zastavení závodu nebo takové jeho části, která by znamenala podstatnou změnu dosavadní struktury závodu nebo podstatnou změnu v předmětu podnikání nebo činnosti společnosti, m) schválení pachtu závodu nebo jeho části,*
- n) *rozhodnutí o poskytnutí finanční asistence společnosti (zálohy, půjčky, úvěru nebo jiného peněžitého plnění, popř. poskytnutí zajištění) pro účely získání akcií nebo zatímních listů společnosti,*
- o) *schválení smlouvy o tichém společenství včetně schválení její změny a jejího zrušení,*
- p) *schválení smlouvy o výkonu funkce mezi společnostmi a členem dozorčí rady a mezi společnostmi a členem výboru pro audit včetně jejích změn,*
- q) *schválení jiného plnění společnosti ve prospěch člena dozorčí rady a člena výboru pro audit podle ustanovení § 61 odst. 1 a 2 zákona o obchodních korporacích,*
- r) *schvalování zprávy o podnikatelské činnosti společnosti a o stavu jejího majetku včetně zprávy o zúčtování prostředků z veřejných rozpočtů, a to po předchozím vyjádření dozorčí rady,*
- s) *rozhodnutí o zvýšení rezervního fondu nad hranici určenou stanovami,*
- t) *rozhodnutí o vyloučení nebo omezení přednostního práva na upisování nových akcií podle zákona o obchodních korporacích,*
- u) *rozhodnutí o naplnění rezervního fondu z emisního ázia,*
- v) *rozhodnutí o základním organizačním uspořádání společnosti,*
- w) *rozhodnutí o zřízení svých poradních orgánů, o jejich složení a kompetencích a je oprávněna svým pokynem uložit představenstvu:*
 - *povinnost ve věcech, které valná hromada určí, poskytovat takovým poradním orgánům informace a předkládat dokumenty*
 - *povinnost vyžádat si ve věcech, které valná hromada určí, předchozí stanovisko poradního orgánu před přijetím rozhodnutí či opatření a*
 - *povinnost toto stanovisko předložit valné hromadě,*
- x) *rozhodnutí o udělení předchozího souhlasu k uzavření smlouvy o převodu podílu na základním kapitálu společnosti/akcií, popř. smlouvy k zajištění dluhu podílem na základním kapitálu společnosti/akciemi, pokud výše plnění v rámci jedné smlouvy je 20.000.000,- Kč (slovy: „dvacet miliónů korun českých“) a vyšší,*
- y) *rozhodnutí o udělení předchozího souhlasu k vydání dluhopisů a k uzavření smlouvy o přijetí investičního, provozního, kontokorentního nebo jiného úvěru, v každém jednotlivém případě v*

- objemu přesahujícím 1.000.000.000 Kč (slovy: „jednu miliardu korun českých“), s výjimkou dodatků či změna již existující dokumentace k předmětným transakcím,*
- z) *rozhodnutí o udělení předchozího souhlasu ke vzniku či převzetí jiného závazku převyšujícího v každém jednotlivém případě 1.000.000.000,- Kč (slovy: „jednu miliardu korun českých“) nebo k nabytí majetku v celkové hodnotě převyšující 1.000.000.000,- Kč (slovy: „jednu miliardu korun českých“) na základě každé jednotlivé smlouvy. Předchozí souhlas se nevyžaduje, pokud je to nezbytné v důsledku krajně naléhavé okolnosti, kterou společnost nemohla předvídat a ani ji nezpůsobila a hrozí nebezpečí z prodlení. O využití této výjimky budou informováni členové řídicího výboru elektronickou cestou a písemně na nejbližším zasedání řídicího výboru,*
- aa) *další rozhodnutí, která zákon o obchodních korporacích nebo tyto stanovy svěřují do působnosti valné hromady.*
48. Dle čl. 48 odst. 1 písm. q) stanov akciové společnosti České dráhy **dozorčí rada** v rámci své působnosti **„volí a odvolává předsedu, místopředsedu a další členy představenstva“**.

IV. Závěr

49. Z uvedených důvodů Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře žádá Soudní dvůr Evropské unie o rozhodnutí o výše uvedených předběžných otázkách.

Ing. Pavel Kodym
předseda Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře